

РЕШЕНИЕ

№ 5575

гр. София, 16.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **5205** по описа за **2020** година докладвано от съдия Снежанка Кьосева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63, ал.1 от ЗАНН във вр. с чл.208 и сл. от АПК.

Образувано е по касационна жалба от [фирма], със седалище и адрес на управление в [населено място] срещу решение от 21.01.2020г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 9-ти състав по нахд № 19975/2015г., с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № СИ-Ч-Ю-15-25КС-020/27.10.2015г., издадено от директора на Столичен инспекторат при Столична община /СО/, с което на касатора, на основание чл.61, т.4 от Наредбата за управление на отпадъците и поддържане и опазване на чистотата на територията на СО /Наредбата/ и чл.78 от същата наредба е наложено административно наказание - имуществена санкция в размер на 2000 лв. за извършено нарушение по чл.61, т.4 от Наредбата.

С жалбата се моли да бъде отменено решението на СРС, като неправилно и необосновано.

В съдебно заседание касаторът не се представлява.

Ответникът по жалбата - Столичен инспекторат при Столична община чрез процесуален представител оспорва жалбата.

Заключението на прокурора е, че жалбата е неоснователна, а решението на СРС правилно и законосъобразно.

Предмет на касационно оспорване е решение от 21.01.2020 г. по нахд № 19975/2015г.

на СРС. Оспорването е допустимо, тъй като е предявено от страна с право на жалба /арг. чл.210, ал.1 от АПК, в предвидения от закона 14-дневен преклузивен срок /чл.211, ал.1 от АПК/ и касае решение на районния съд, което съгласно чл.63, ал.1 от ЗАНН може да се обжалва с касационна жалба пред административния съд по реда на АПК на основанията по НПК. В правомощията на касационния съд е да се произнесе по основателността на жалбата, както и да провери служебно допустимостта и действителността на решението и неговото съответствие с материалния закон според установените фактически обстоятелства /арг. чл.218 във вр. с чл.220 от АПК /.

Касационният съд счита, че оспорваният съдебен акт е постановен по допустима и редовна въззивна жалба от компетентния съд в надлежен състав, което определя неговите допустимост и действителност. Териториалната компетентност принадлежи на Софийски районен съд, който е родово компетентен съгласно чл.59, ал.1 от ЗАНН.

Настоящият съдебен състав, при анализ на доказателствата по делото приема, че следва да се прекрати административно-наказателното производство, образувано срещу [фирма], със седалище и адрес на управление в [населено място], поради изтичане на предвидена в закона абсолютна давност за наказателно преследване.

Съгласно Тълкувателно постановление № 1/27.02.2015г., постановено по т.д. № 1/2014 г. на ОСС от НК на ВКС и ОСС от II колегия на ВАС разпоредбата на чл. 11 от Закона за административните нарушения и наказания препраща към уредбата относно погасяване на наказателното преследване по давност в НК. Изтичането на абсолютната давност е от кръга обстоятелства, изключващи административно-наказателната отговорност. В НК погасяването на наказателното преследване е уредено в глава 9-та, като сроковете са обусловени от вида и размера на предвиденото за съответното нарушение наказание.

В конкретния случай е образувано административно-наказателно производство на 07.09.2015г. със съставянето на акт за установяване на административно нарушение. Съгласно приложимата към настоящия случай разпоредба на чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК наказателното преследване се изключва по давност, ако е изминал срок по - голям от три години, а според чл. 81, ал. 3 от НК, независимо от спирането или прекъсването на давността, наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в предходния член или срок от 4г. и 6м..

За изтичане на давността съдът е длъжен да следи служебно, правната последица от което е прекратяване на административно-наказателното производство спрямо касатора и отмяната на наказателното постановление на това правно основание. Разпоредбата на чл.80 ал.1 т.5 НК е материалноправна и за нея са приложими правилата на чл.3 ал.1 и ал.2 ЗАНН- за всяко нарушение се прилага законът, който е бил в сила към момента на неговото извършване, а ако до влизане в сила на НП последват различни нормативни разпоредби се прилага онази от тях, която е по-благоприятна за нарушителя.

В конкретния случай се твърди, че нарушението е извършено на 29.07.2015г. и срокът за абсолютната давност /4г. 6м./ е изтекъл на 29.01.2020г., преди връчване на съобщенията на страните по делото за постановеното на 21.01.2020г. решение от СРС. Налице е основание за погасяване на административнонаказателната отговорност на [фирма] за извършване на процесното нарушение, Този правнозначим за административно наказателното преследване факт е настъпил след постановяване на решението на СРС и следва да бъде отчетен от касационната инстанция при

служебната проверка по чл.218, ал.2 от АПК. Тъй като е изтекла абсолютната погасителна давност относно нарушението, крайният резултат на постановеното решение за потвърждаване на НП е неправилен и само на това, разгледано от касационния съд основание, следва да се отмени.

Страните не са претендирали присъждане на разноски.

По изложените съображения и на основание чл. 221 ал.2 АПК във вр. чл.63 ал.1, изр.2 от ЗАНН, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 21.01.2020г., постановено по нахд № 19975/2015г. по описа на СРС, НО, 9-ти състав и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ НП № СИ-Ч-Ю-15-25КС-020 от 27.10.2015г., издадено от директора на Столичен инспекторат при Столична община.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.